

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Modrá Hůrka, Zálší

22. února – 1. března 2026

9 / 2026

1. neděle postní

Začínající doba postní není o zachmuřenosti, ale o vážném vnímání Krista a spásy. Tuto pozornost k evangeliu a křtu si máme z liturgie odnášet i do běžných, veselých dní uprostřed okolního světa.

VSTUPNÍ MODLITBA

Všemohoucí Bože, ty nám dáváš milost, abychom se čtyřicet dní připravovali na Velikonoce; prosíme tě, ať v postní době hlouběji pronikneme do tajemství Kristova vykupitelského díla a stále opravdověji z něho žijeme. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého ...

1. ČTENÍ – Gn 2,7-9; 3,1-7

Bůh obdařil člověka životem a dobrými dary (zahrada Eden). Had představuje Boha jako toho, kdo omezuje a zakazuje, a pomocí lži slibuje plnější život skrze neposlušnost. Ta však vede k trpkému zjištění, namísto Boží štědrosti, kterou nepřítel zpochybnil.

ŽALM 51 Odp.: Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.

Žalm učí pokání a pokoře; uznat vinu je první krok k očištění. To znamená přiznat chybu, poprosit o milost a aktivně usilovat o čisté srdce a vytrvalost v dobro.

2. ČTENÍ – Řím 5,12-19

List Římanům srovnává Adama a Krista. Skrze Adamovu neposlušnost přišel na svět hřích, odsouzení a smrt. Skrze poslušnost Krista – nového Adama – přišla milost, ospravedlnění a dar nového života. Boží štědrost však jde dál: milost není jen uzdravení ze hříchu, ale povýšení člověka k důstojnosti Božího synovství.

EVANGELIUM – Mt 4,1-11

Ježíš jako „nový Adam“ a „nový Izrael“ odolal pokušením Zlého na poušti, čímž překonal zkoušky, jimž čelili Izraelité. Odmítl hlad po chlebu (přízemní mesiášství), moci (mesiáš-divotvůrce) a slávě. Svou věrností Bohu tak překonal lákavá pokušení moci a slávy, která lidstvo neustále zakouší.

K ZAMYŠLENÍ

Něco za něco – v tom jsme vychováváni prakticky od malička. Jak potom máme uvěřit, že Bůh nám chce dát všechno za nic? Jenže něco za něco nabízí právě ten Zlý. A vždy představuje svou nabídku jako velmi výhodnou výměnu. Bůh nám chce dát plnost života na věčnosti, sebe sama a svou blízkost už zde – a ještě za to platí cenou svého vlastního Syna. To je až neuvěřitelně příznivé a výhodné. Tak neuvěřitelně, že tomu opravdu mnozí nevěří.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 23. – 28. 2. 2026

PONĚLÍ – Lv 19,1-2.11-18; Žl 19; Mt 25,31-46

Jistě si vzpomenete na napětí v době zkoušek při studiu: jakou si asi vytáhnu otázku? Ježíš nám je dopředu prozrazuje. Využiju této nabídky?

ÚTERÝ – Iz 55,10-11; Žl 34; Mt 6,7-15

Vztah k Bohu je odrazem vztahu k mým blízkým. Jsem připraven k odpouštění – jako On?

STŘEDA – Jon 3,1-10; Žl 51; Lk 11,29-32

Znamení shůry, které by možná odstranilo naše pochybnosti, se nedočkáme. Tím silnější ať je naše víra. A hlavně přátelská láska k Ježíšovi.

ČTVRTEK – Est 4,17; Žl 138; Mt 7,7-12

Nikoli vztah, kdy svého Boha „přemlouvám“, ale spíš důvěra, že o mně ví a neopustí mě. To ať je znakem dospělé víry!

PÁTEK – Ez 18,21-28; Žl 130; Mt 5,20-26

Často nás jde dopředu k oltáři tak málo... Není to právě tím, že se nedovedeme s druhými smířit, a tak raději zůstaneme doma?

SOBOTA – Dt 26,16-19; Žl 119; Mt 5,43-48

Snaha o dokonalost, o překračování hranic. To je nabídka přiblížení se k Bohu. Uvědomím si, že mám být jeho obrazem!

1. Dopřej mi chuť k jídlu, Pane, a také něco, co bych jed. Dej mi zdravé tělo, Pane, a nauč mě s ním zacházet.
2. Dej mi zdravý rozum, Pane, ať vidím dobro kolem nás. Ať se hříchem nevydělám a napravit jej umím včas.
3. Dej mi mladou duši, Pane, ať nenaříká, nereptá. Dej ať neberu moc vážně své pošetilé malé Já.
4. Dej mi prosím humor, Pane, a milost, abych chápal vtip. Ať mám radost ze života a umím druhé potěšit.

Hlas církve

Poselství papeže Lva XIV. k 34. světovému dni nemocných

(3. část, kráceno)

Být jedno v tom Jediném znamená cítit se skutečně jako členové jednoho těla, v němž podle svého povolání neseme Pánův soucit s utrpením všech lidí. Navíc bolest, která nás dojí, není bolestí cizí, je to bolest člena našeho vlastního těla, o kterého se máme podle příkazu naší Hlavy starat pro dobro všech. V tomto smyslu se ztotožňuje s bolestí Kristovou, a pokud je křesťansky obětována, urychluje naplnění modlitby samotného Spasitele za jednotu všech.

3. *Vždy vedeni láskou k Bohu, abychom se setkali sami se sebou a se svým bratrem*

V dvojím přikázání: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou i celou svou myslí a svého bližního jako sám sebe“ (Lk 10, 27), můžeme rozpoznat prvenství lásky k Bohu a její přímý dopad na způsob, jakým člověk miluje a navazuje vztahy ve všech jejích rozměrech. „Láska k bližnímu je hmatatelným důkazem opravdovosti lásky k Bohu, jak dosvědčuje apoštol Jan: „Boha nikdo nikdy nespatriil. Když se milujeme navzájem, Bůh zůstává v nás a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti. [...] Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm (1 Jan 4, 12–16)““. Ačkoli je předmět této lásky odlišný: Bůh, bližní a my sami, a v tomto smyslu je můžeme chápat jako odlišné lásky, jsou vždy neoddelitelné. Prvenství Boží lásky znamená, že člověk jedná bez osobního zájmu nebo odměny, ale jako projev lásky, která přesahuje rituální normy a promítá se do autentického uctívání: sloužit bližnímu znamená fakticky milovat Boha.

Tato dimenze nám také umožňuje pochopit, co znamená milovat sebe sama. Znamená to zbavit se zájmu zakládat své sebevědomí nebo pocit vlastní důstojnosti na stereotypech úspěchu, kariéry, postavení nebo původu a znovuobjevit své místo před Bohem a bratrem. Benedikt XVI. řekl, že „lidské stvoření má duchovní přirozenost a realizuje se v mezi-osobních vztazích. Čím autentičtěji je žije, tím více dozrává také jeho osobní identita. Člověk se neuskutečňuje tím, že se izoluje, ale tím, že navazuje vztahy s druhými a s Bohem“.

Drazí bratři a sestry, „skutečným lékem na rány lidstva je životní styl založený na bratrské lásce, která má svůj kořen v lásce Boží“. Upřímně si přeji, aby v našem křesťanském životním stylu nikdy nechyběla tato bratrská, „samaritánská“, inkluzivní, odvážná, angažovaná a solidární dimenze, která má své nejhlubší kořeny v našem spojení s Bohem, ve víře v Ježíše Krista. Zapálení touto Boží láskou se budeme moci skutečně obětovat pro dobro všech trpících, zejména našich nemocných, starých a strádajících bratří.

Bohoslužby v týdnu 22. 2. – 1. 3. 2026 – Týn nad Vlt. a okolí

<i>Den:</i>	<i>mše sv.:</i>	<i>slaví se:</i>
Neděle 22. 2.	8.00 9.30 11.00	1. neděle postní Sbírka na Svatopetrský haléř - Slabčice (bs) Týn nad Vltavou - Chrástany; Zálší (bs)
Pondělí 23. 2.	8.00	připomínka sv. Polykarpa
Úterý 24. 2.	16.30	- Hartmanice
Středa 25. 2.	17.00	po mši sv. společenství seniorů
Čtvrtek 26. 2.	17.00	- kaple sv. Anežky, Čihovice
Pátek 27. 2.	17.00	od 16.30 křížová cesta
Sobota 28. 2.	15.30 17.00	- Modrá Hůrka - Neznašov
Neděle 1. 3.	8.00 9.30 11.00	2. neděle postní - Slabčice Týn nad Vltavou - s programem pro děti, po mši sv. farní kavárna - Zálší; Chrástany (bs)

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svatost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

- **Sedm týdnů se svatou Anežkou** - první přednášku letošního cyklu bude mít ve čtvrtek 26. 2. v 18.00 v čihovickém kulturním centru Špejchar klub **P. Maxmilián Petr Koutský, CFSSS**, téma **Sv. Terezie Benedikta od Kříže – Edith Stein: Učitelka lidskosti**. V 17.00 hod. bude předcházet *rekviem za P. Františka Hroznatu Janouška, OPraem* v kapli sv. Anežky v Čihovicích (mši slouží P. Filip Zdeněk Lobkowicz, OPraem, opat kláštera v Teplé).
- **"Mysterium světla"** - *pašije podle Jana a tajemství vzkříšení* v podání Divadla Vítů Marčíka - děkanský kostel v Táboře v sobotu 28. února od 16.00 hod.
- **Postní almužna:** Tradiční sbírka má dvojitý rozměr: materiální pomoc i duchovní podporu. Výtěžek je určen pro maminky s dětmi v tísni a na formaci mládeže v naší diecézi. Papírové pokladničky jsou vzadu v kostele, přineste je zpět na Květnou neděli.

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz